

Баба Зима и дядо Мраз
 Ей ги вече пак при нас!
 Надпреварват се, фучат,
 Вредом, вред да подледат.

Ек. Манчева

Тигърът и човека.

(приказка)

Някога живял в гората един тигър със жена си и трите си деца. Тигъра застарял и почнал да боле-дува. Като предусетил, че приближава смъртта, той повикал децата си и им казал:

— Помнете, че тигърът е владетел на горите. Но има звяр, от когото вие трябва да се пазите. Името на тоя звяр е Човек. Никога не го задявайте и не го убивайте.

След като казал тия думи, стария тигър се обхрнал и умрял. По-старите синове на тигъра се вслушали в бащинския съвет и никога не се приближавали към човешките жилища, но най-малкия му син, страшно опърничав, решил непременно да улови тоя звяр, Човекът.

През едно хубаво утро храброто тигърче тръгнало на път. Майка му го молела да не тръгва, но то нищо не искало да чуе. Не успяло още да се отдалечи много от леговището, и срещнало стар грохнал вол.

— Кажи, какъв звяр си ти? — попитало то. — Не си ли ти Човек?

— О не, аз съм нещастен вол.

— Не можеш ли ми каза, що за звяр е Човекът? Аз искам да го намеря и убия.

— Мене послушай, тигърче, не се приближавай до Човека. Той е вероломно създание. На младини аз бях негов слуга. Ти ще разбереш от тия белези, как ми отплащаше за моята честна работа. А сега, когато остарях, прогониха ме в гората, да живея както мога.